

עָזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תְּשׁוּבַת הַרְשֵׁב"י

דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ
מִב"ק אֲדַמּו"ר מֵהַאֲלֵמִין שְׁלִיט"א
בְּיוֹם ט"ו בְּאָב תש"ע לַפ"ק
בְּמַעֲמַד קְדוֹשׁ הַשָּׁמַיִם שֶׁל עֲשָׂרִים אֶלֶף אִישׁ
ב"אִיצַטְדִּיּוֹן טְדִי" - עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א
בְּרֵאשׁוֹת הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל מְרֵן הַרְאִשׁוֹן לְצִיּוֹן
נְשִׂיא מוֹעֲצַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה
הַרֵב עֲבֹדָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א
וּבְהַתְאֶסְפוֹת הַרְבֵּנִים הַגָּאוֹנִים, וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעֵיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
אֶלְלוֹל תש"ע לַפ"ק

זכינו להוציא לאור ספר "אורות הזהר"
ובו י"ב ספרים - פנגד י"ב שיערי גן עדן
שכל המפיץ הזהר הקדוש זוכה לכך

- ההבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): -
אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:

מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] -
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

- א. כופה את מלכות הרשעה.
- ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.
- ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

- א. זוכה לראות בנים לבניו.
- ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.
- ג. זוכה לעולם הבא.
- ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.
- ה. נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו.
- ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.
- ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.
- ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מפתח הענינים לספר "תשובת הרשב"י"

- א. איך על ידי למוד זהר הקדוש מהפך ממדת הדין למדת הרחמים.
- ב. הזכוי הרבים הכי גדול שכל אחד ילמד זהר הקדוש דבר יום ביומו חק ולא יעבור.
- ג. בית יהודי נקרא רק אם לומדים שם זהר הקדוש.
- ד. ביד פל אחד לזכות להביא את הגאולה.
- ה. הגאולה קרובה ומגיע במהרה ברחמים בדבקות חברים בלמוד זהר הקדוש.
- ו. מזכוי הרבים, הם היחסנים הכי הגדולים בשמים.
- ז. איך יהודי פשוט בשעה למוד זהר הקדוש נחשב פעשרת אלפים אברכים הלומדים 10 שעות ביום תורת הנגלה.
- ח. מעלת למוד הזהר הקדוש בשמחה, ובפרט בשבת קודש.
- ט. הלומד זהר הקדוש מתדבק בנשמת הרשב"י וגם זוכה ויושב במחצתו.
- י. לזכות לשדוכים טובים והגונים על ידי הרשב"י זי"ע.
- יא. פל אחד יכול להיות מל"ו צדיקים שעליהם העולם עומד.

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכי"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזר לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

ספר

תשובת הרשב"י

**דרשה לחזוק למוד הזהר הקדוש
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

ביום ט"ו באב תש"ע לפ"ק

במעמד קדוש השם של עשרים אלה איש

ב"איצטדיון טדי" - עיה"ק ירושלים תובב"א

בראשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון נשיא מועצת חכמי התורה

הרב עבדיה יוסף שליט"א

ובהתאספות הרבנים הגאונים, וראשי ישיבות שליט"א

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הגאון הגדול מרן הראשון לציון, נשיא מועצת חכמי התורה,
הרב עבדיה יוסף שליט"א, וברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות
שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את קבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה,
יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו בב"א.

תשובת הרשב"י

כתוב בפרשת השבוע, "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרְתֶם וְעָשִׂיתֶם אוֹתָם", והיה לשון שמחה^א, שמחה בעליונים ותחתונים בפרסום לימוד תורת הרשב"י^ב.

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכה הרבים הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזיכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי פנחס ראובן שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש^ג, וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "הידברות" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כולו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב^ד לאבינו שבשמים.

[א] מרגלא בפומיא דהגאון הצדיק רבי מרדכי אליהו זצ"ל על הפסוק "והיה עקב תשמעון... ואהבך וברכך והרבך", אין והיה אלא לשון שמחה, אם תעבוד את ה' בשמחה וביראה, אז תגיע לדרגה שתשמעון את כל המשפטים, וכיון שעבדת את ה' בשמחה, אז ואהבך וברכך והרבך ויתקיימו כך כל ברכות התורה במלואם.

[ב] וביאר הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים נהר שלום, ירושלים, והיה אותיות הוי"ה שהוא מידת הרחמים, אם תרצו להמשיך מידת הרחמים בזמן עקב שזה עקבתא דמשיחא, תשמעון אותיות ת - תורת, שמעון. שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש ממשיך רחמים וישועות לכלל ישראל.

יודוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונועם אלימלך

[ג] ומסופר על האי גברא קדישא רשבב"ג מרן מהר"א מבעלזא זיעועי"א, ויומא דהילולא כ"א מנחם אב (תשי"ז), לאחר שניצל בניסי ניסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צוה להביא ספר הזוה"ק (ממחותני הוהב"ח) דוקא מכ"ק מרן האדמו"ר הגה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו וודאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

[ד] ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

העולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י –
"בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב
 בכל העולמות ונזקה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: **מַעִיד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וְאָרֶץ, שָׁפֵל
 הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים וּמַחְזִירָן לְמוֹטָב** [שזה נעשה על ידי הפצת הזהר הקדוש]
**מִתַּעֲלָה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שְׂאִין כָּל אָדָם זוֹכֶה לָּזֶה - כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת
 הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלוּי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. - מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם
 שְׁלֵא יַחֲרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.**

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: **זוֹכֶה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו. - זוֹכֶה לַעֲשִׂירוֹת
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא. - אֵין שׁוֹם אֶחָד שְׂיִכּוֹל לְהִזְיֵק וּלְהִרַע לוֹ. -
 נִכְנַס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹחָה בְּיָדוֹ. - מְשַׁפִּיעִים עָלָיו שְׁפַע**

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום ביומו למד
 מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה
 עליו זוגתו, האם השתגעתי? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריע לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד
 גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י.
 מכאן רואים כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו, שהמאור שבה
 מחזירם למוטב – וזהו האור הגנוז בתורה, וכדברי קדשו של הבני יששכר זי"ע, שהאור הגנוז לצדיקים
 טמון בתורת הרשב"י ע"ה.

סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ - וְאִפְלוּ אִם יִהְיֶה רָשָׁע אֵין חֲשֵׁשׁ אִם יִכְנַס

פי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מיניי הרבה ולא היה קיום לאותן
 המינים והמשפחות כלם אלא על ידי כניסתם להתבה בן הוא ממש... בן יכנסו הצדיקים אל סוד אור
 חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמוי שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן
 השואבת את הברזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש

אם יכנס. (אור יקר, שער א' סימן ה')

בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שְׁגָם הוּא קָרַב אֶת כָּלָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיּוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחַר - וּמִיַּחַדִּים רַק לוֹ.

וְנִסְפֵר סֵפֹר נוֹרָא מוֹגְדֵל הַזְכוּת שֶׁל מוֹזֵי הַרְבִּים:

הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחְסָן הַכִּי הַגָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בְּסֵפֶר יִשְׁמַח מֹשֶׁה עה"ת בַּהַקְדָּמָה בְּקִנְטָרְס תְּהִלָּה לְמֹשֶׁה (דף י"א ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹן קְדוּשׁוֹ: מְבֹאֵר בְּזֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב), הֵהוּא זִכָּאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתַר חִיבָא" וְכו' [מִי שֶׁהוּא זָכָאִי, צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחַר הָאֲנָשִׁים הַחֲזִיבִים]

וְהוּא וּבְסֵפֶר הַזֹּהַר רִישׁ פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (קכ"ח ע"ב) הַגְדִּיל לְסַפֵּר בְּשִׁבְחַ מִצְוָה זוֹ וְאָמַר, זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתַר חִיבָא וּלְמִקְנֵי לִיָּה בִּאגַר שְׁלִים וְכו' וְדָא אִיהוּ שְׁבַחַא דִּיִּסְתַּלַּק בִּיָּה יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מִשְׁבַּחַא אַחְרָא וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יִתִּיר מִכְּלָא וְכו', וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן (מְלָאכִי פָּרַק ב') וְרַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן, וּכְתִיב (שֵׁם) בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְגו', וְאִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּשִׁלְשָׁה סְלוּקִין מִה דְלָא אִסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחֲמֵי בְּנֵין לְבָנָי, חֹכֵי בְּהַאי עֲלָמָא חֹכֵי עֲלָמָא דַּאֲתִי וְעַל בְּתִלְסַר תְּרַעֵי וְלִית מָאֵן דִּימַחֵי בְּיָדֵיהּ, וְעַלִּיהּ כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב ב') גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זְרַעוֹ וְגו', הוּן וְעֶשֶׂר כְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד, זְרַח בְּחֶשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל. כְּדִין מְלָכָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ לְדִיוֹקְנָא דִּהוּוּא בַר נֶשׁ בְּכָל בְּרַכָּאֵן דְּבִרִיךְ לְאַבְרָהָם כְּד עֶבֶד נִפְשִׁין דְּחִיבָאִי וְכו' וְאִיהוּ עַל לְשִׁבְעִין עֲלָמִין גְּנִיזִין דְלָא זָכָה בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא. וְאֵלְמָלָא הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׁא כְּמָה תּוֹעֵלְתָא וְכו' גְּרַמֵּי לְצִדִּיקָא וְזָכָאֵן בְּגִינֵיהוּ, הוּוּ אֲזִלֵּי אֲבַתְרִיָּהוּ וְרַדְפֵי כְּמָאֵן דְּרַדִּיף בְּתַר חִיִּין וְכו':

וְתַגְוִם - בְּסֵפֶר הַזֹּהַר תַּחֲלַת פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה אָמַר זָכָאִי צָרִיךְ לְרַדֵּף אַחַר אֲנָשִׁים חֲזִיבִים וְלִקְנוֹת אוֹתָם בְּשִׁכְר שְׁלָם וְזֶה הוּא הַשְּׁבַח שֶׁיִּתְעַלֶּה בּוֹ כְּבוֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשְׁבַּח אַחַר, וְעַלִּיהּ זוֹ הִיא יוֹתֵר מִזְכָּל, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, וְרַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן. וְכְתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְאוֹתוֹ בֶּן אָדָם מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשָׁה עֲלִיּוֹת מִה שֶׁלֹּא עוֹלָה בֶּן בֶּן אָדָם אַחַר. וְעַל בֶּן אָדָם זֶה כְּתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו וְזוֹכָה בַּעוֹה"ז וְזוֹכָה לַעוֹה"ב, וְעוֹלָה בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בִּידוֹ וְעַלֵּי כְּתוּב גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זְרַעוֹ. הוּן וְעֶשֶׂר כְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד זְרַח בְּחֶשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל, כְּפֶאֶר הַמְּלָךְ הַקְדוּשׁ מְבָרַךְ לְדִיוֹקְנֵן שֶׁל אוֹתוֹ בֶּן אָדָם מְבָרַךְ אוֹתוֹ בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָרַךְ לְאַבְרָהָם כְּפֶאֶר עֶשֶׂה נְפֻשׁוֹת לְחַיִּים, וְהוּא עוֹלָה לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת וְעֲלָמִים שֶׁלֹּא זָכָה בָּהֶם בֶּן אָדָם אַחַר, וְאֵלוֹ הֵיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כְּמָה תּוֹעֵלְתָּ וְזָכוֹת נִמְשָׁךְ לְצִדִּיקִים וְזָכוֹים בְּעִבּוּרָם, הֵיוּ הוֹלְכִים אַחְרֵיהֶם וְרוֹדְפִים כְּמִי שְׂרוֹדֵף אַחַר חַיִּים:

בגין דיחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום (ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב, מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו רבי איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקררה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניות וסגופים, וגם בה לא נתקררה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקררה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עכ"ל.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוהר הקדוש, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאלה ברחמים, שניזכה בקרוב לראותה.

גדל שכר מזכה הרבים

אמרו חז"ל במדרש תנחומא (בראשית פרק א): מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם הראה לו הקב"ה שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתה לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו, רבינו, מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקב"ה בשכר

תורתך, התחיל לומר ואני אמרתך לריק יגעתי לטהו והבל פחי פליתי, וכו'.
[באור: קדם פטירתו של רב אבהו העבירו לפניו שלש עשרה נהרות של
אפרסמון, שאל רבי אבהו: למי כל אלו, אמרו לו: שלך הם, אמר להם: כל
אלו לאבהו ואני אמרתך לריק יגעתי].

ומבאר האריז"ל: שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו
לריק, כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי
יגיעתו ל"י"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק [ר"י"ק"
גימטריא "י"ש" שהוא הפך מ"רי"ק"] ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים
לש"י עולמות.

העוסק בזבוי הרבים לתורה, שכרו י"ג נהרי אפרסמון

ובספר "יערות דבש" כתב: ואמרו במדרש, לרבי אבהו הראו שכרו י"ג
נהרי אפרסמון, ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתך לריק
יגעתי וכו'.

וצריך באור, איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות.
ויפשוטן של דברים כמו שכתבתי, כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר
ושכיח שם כמבאר בגמ' פד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מארץ

[10] בספר שיחות מוהר"ן (אות - רמוד) שמעתי מאחד מחשובי אנשים, איש כשר וירא שמים ועובד
את השם באמת, שאמר לו רבנו זכרוננו לברכה, שיש בני אדם עובדי ה' שאין השם יתברך מראה להם
מה שפעלו כל ימי חייהם. רק אחר מותם בעולם הבא, אז יראו מה שפעלו. והבנתי שרבנו זכרוננו לברכה
אמר לו דבר זה לענין התחזקות לבל יפל בדעתו מה שכבר עסק בעבודת השם, ועדין אינו רואה בעצמו
שום פעלה. כי יש שאינו יכול לראות כל ימי חייו מה שפעל כי אם לאחר כך כנזכר לעיל.

הרי לנו דגמא מפרשת מחול הקדושים, שאף על פי שעבד רבי אבהו את בוראו כל ימי חייו
בשלמות עצומה, לא זכה לראות כלום ממה שפעל, דבר זה גרם לו שאפלו בשהראו לו קדם פטירתו
את עצם המדרגות שזכה להן, תמה ושאל, למי כל אלה, כי חשב שהיתה כל עבודתו ויגיעתו לריק
מחמת שלא הראו לו כלום עד מותו.

ישׂראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרף רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב כנודע למבקרי פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש מבית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עוסקים בצרכי צבור, נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו, כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה, הכל לריק, כי מעט על ידי כן תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק יגעתי, אבל הראו לו משמים כי הקדוש ברוך הוא קבע לו שכר מכל מקום ושכרו הרבה מאד.

וכתב רבי חיים ויטאל זי"ע בספר שערי קדשה – (חלק ב שער ז): מוזכי לחיבאי: אמרו רבותינו ז"ל (אלהו רבא ספ"ח) למה זכה אלקנה להעמיד שמואל ששקול כמשא ואהרן, מפני שהיה עולה לרגל ומעלה לבני אדם הרבה עמו ומזכה אותן, וכן שמואל בנו נוהג אחריו, כמו שכתוב (שמואל א' ז') וסבב בית אל והגלגל וגו' ושפט את ישׂראל ותשובתו הרמתה כי שם ביתו, ואברהם לא זכה לכל מעלותיו אלא משום (בראשית י"ב ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, וכתוב (שם י"ח י"ח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול וגו' כי ידעתיו אשר יצוה וגו', ושמרו דרך ה' וגו', וכל ראשי הדורות אינן זוכין או אינן נענשים אלא על סבה זו.

110 ובודאי יש לו שכר של מצוה, אך פידוע מאמרם ז"ל על הפסוק וקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה, דאפלו חפצי שמים לא מגיעים לערך של תורה, ועוד אמרו על הפסוק כי טל אורת טלף, שרק טל תורה מחיהו, ועל זה רבי אבהו החשיב הכל כנגד התורה לרי"ק, ועל זה בשרוהו בשמים י"ג נהרי אפרסמונא דכניא, דהזמן שהלך למען זכוי הרבים הוא כמו שלמד בעצמו. ועתה הגע בעצמך גם אתה תלמד זוה"ק אך אם תזכה אחרים כך יכפלו זכותיך לעין ערוך וכאלו אתה בעצמך למדת.

הַמְדַפִּיס סִפְרֵי חֻכָּם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ

וְכַתֵּב רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ רַבֵּי חַיִּים פְּלֶאגִ'י זִיע"א, בְּסִפְרוֹ "צְנֹאָה מַחֲיִים" וְז"ל:
 הַמְדַפִּיס סִפְרֵי חֻכָּם זֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ... וְאִין סִפֵּק שֶׁחֻכָּם בְּעַצְמוֹ יוֹצֵא
 לְקִרְאָתוֹ עִם סִיעַת אוֹהֲבָיו, כְּשֶׁבֵּא לְעוֹלָם הַבָּא. וְשִׁמְעָתִי מֵאֲדָם שֶׁרָאָה
 בְּחִלּוֹם לְבַעַל הַבַּיִת אֶחָד יוֹשֵׁב אֶצְל רַב גְּדוֹל שֶׁנִּפְטָר זֶה כְּמָה שְׁנִים, וְהִשְׁתוֹמֵם
 וְהִתְפַּלֵּא אֵיךְ זָכָה הִקְדִּיט לְכָךְ, וְלֹא יָדַע שֶׁהִלָּה הַדְּפִיס סִפֵּר אֶחָד מִסִּפְרָיו
 הַקְדוֹשִׁים. עכ"ל.

מִי לֹא רוֹצֵה לְשִׁבֵּת בְּמַחְצַת הַרְשֵׁב"י הַקְדוֹשׁ?

הֲלֹא כָּל לֵב כְּמָה לְכָךְ! וְכָל חֲלָלָא דְעֵלְמָא יִתֵּן בְּעַד זֶה!

"וְכָל אֲשֶׁר לֹאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ" (אִיּוֹב פָּרָק ב' ד')

מִי שְׂרוֹצֵה לְזָכוֹת לְכָל זֶה, יִתְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ, לְעֹזֵר לְהַפְיֵץ אֶת
 שְׁעוֹרֵי הַזְוָהר הַקְדוֹשׁ וְיִזְכֶּה לְבִרְכַּת הַרְשֵׁב"י הַקְדוֹשׁ

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל¹ מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר
 הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עז גימטריה 77 ובזה
 נותן כח ועילוי לפמליא של מעלה²) וכל המכניס את ספר הזוהר הקדוש
 לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

[ח] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מזהיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמוצוה
 כזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד
 והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[ט] ועיין נפש החיים להגר"ח וואלזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

על ידי שמירת המצוות שבַעֲקֵב נִזְכָּה לְגֵאֵלָה

ועתה נחזר לבאר את הפסוק על פי דברי רש"י הקדוש.

"וְהָיָה יַעֲקֹב תִשְׁמָעוּן אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם," פִּירַשׁ רִשְׁ"י ז"ל, אִם מִצְוֹת הַקְּלוֹת שֶׁאָדָם דָּשׁ בַּעֲקֵבֵי תִשְׁמָעוּן. וְשִׁמְרָתֶם ה' אֶלְקֵיךָ לֵךְ אֶת הַבְּרִית וְגו' - יִשְׁמַר לֵךְ הַבְּטָחוֹתוֹ.

בואו נחשב, מה זה מצוות הקלות שאדם דש בעקביו, ואיך יכולים לתקן את זה בקלות.

כתוב בעץ חיים, שבעקבתא דמשיחא יכשלו באסור חלב שבחלק אחרים. וכך אנו רואים בדור האחרון, שבחוץ לארץ נכשלו הרבה שנים באסור חלב, עד שבא מנקה אחד מארץ ישראל וגלה שאכלו חלב רח"ל. וידוע שהצדיקים הגדולים שם לא אכלו כל חיהם בשר בהמה, וכך נצלו מאסור חלב שהוא אסור כרת רח"ל.

וכדאמרו חז"ל (פסחים מט:): תניא רבי אומר עם הארץ אסור לאכול בשר (בהמה) שנאמר "זאת תורת הבהמה והעוף". ובכף החיים לרבי חיים פלאג' כתב: דרך מי שיודע לכוון סוד הפונות האר"י יוכל לאכל בשר.

ובשבט מוסר (לרבי אליהו האיתמרי זי"ע) פרק ל"ו מאריך מאד ומזהיר לכל, שלא לאכל בשר בהמה כלל.

וידוע דהמקובל האלקי זקן המקבילים רבי יצחק פדורי זי"ע, מימיו לא אכל כלל בשר בהמה ועוף, מלבד בערב יום כפור שאכל מעט עוף, ובפורים מעט דג.

וכן שמעתי על הצדיק הגדול המקביל רבי מרדכי אליהו זצ"ל שמעודו בן 13 שנה לא אכל לא בשר עוף ולא בשר בהמה, ולכך זכה לגדלתו בנגלה ובנסתר זיעוכי"א.

אנחנו מתפללים בכל יום בשמונה עשרה "כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועה" - ואומרים "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" -

עוד אומרים "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח... אהכה לו בכל יום שיבוא", כולם שואלים פה אחד, למה משיח לא בא?

החפץ חיים זצ"ל בספרו "צפית לישועה" כותב שני דברים יסודיים:

א. שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש. ב. שצריכים לחכות ולקוות על ביאת המשיח.

ומסביר במשל: לסוחר שנוסע למסחר באוניה לחודש פעם בשנה, ומזה החודש יש לו פרנסה לכל השנה. אחר שהזמין את המכונית שיקח אותו לאוניה, הוא עומד ומחכה והמכונית לא מגיע, הזמן עובר והוא מפחד שיפסיד את הזמן והאוניה תצא בלעדו, ומסתכל על השעון כל הזמן, וצועק אוי, הוא לא מגיע, מה יהיה, כל הפרנסה של כל השנה תלויה בנסיעה הזאת.

כך צריכים לחכות לביאת המשיח, אחכה לו בכל יום ולהרגיש שהכל תלוי בגאולה.

ובמה יכולים לקרב ביאתו?

ואיך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להיגאל במהרה?

רבי חיים ויטאל והפסא מלך פותבים: שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (בסימן קנ"ה). דגם הלומד זוהר הקדוש בגירסא פלימוד הקבלה יחשב לו, ומרן הבן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אסף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אסף.

נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה לימוד אסף פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שוה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו זי"ע: פֶּאֶשֶׁר יְהוּדֵי לומֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשִׁמְחָה "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשָׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מִלְיוֹן שָׁנָה, (לְמוֹד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחוּל).

הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוֹר אָנִי

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוֹר אָנִי" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

ועכשיו נזכיר את הדבר הראשון של החפץ חיים שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, בְּאַיִזָּה שְׁכָר גָּדוֹל יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

אם כך אנו רואים שקיום דברי החפץ חיים, גם לענין שכר ועונש, וגם לענין לחכות לביאת המשיח, קְשׁוּרִים וְתְלוּיִים בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

כתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורינו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מוחם לחדש חידושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר לחבר חיבורים מצויינים.

יש לי חבר שאני לומד אתו בחברותא זוהר הקדוש, אשר סבא שלו זצ"ל למד ביחד קבלה עם להבחל"ח מרן הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף שליט"א כל יום, כשהיה רב הקהילה במצרים בקהיר לפני כשישים שנה

[1] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

(בשנים תש"ז – תש"ל), ובזכות זה זכה להיות **חד בְּדָרָא** גם בתורת הנגלה. וכבר קרה עליו עוד לפני כ' 50 שנה המקובל הקדוש רבי **מרדכי שרעבי** זצ"ל, "**פאר הדור והדרו**".

גודל השכר של הזראה באצבע

נספר סיפור מדהים: הרבנית של **הגאון מווילנא** זצ"ל הלכה יחד עם חברתה לאסוף צדקה. פעם אחת כשהלכו לאסוף צדקה, חברתה של הרבנית מווילנא הצביעה על אשה שעמדה במרחק מהם, ואמרה: אולי האשה הזו תתן לנו צדקה? אחר כך הרבנית וחברתה עשו ביניהן הסכם, מי שיפטר קודם מן העולם תבוא בחלום לחברתה לספר לה, איך שדנו אותה בעולם העליון.

חברתה של **הרבנית מווילנא** נפטרה קודם, ובאה בחלום וסיפרה: אין לי רשות לגלות מה היה שם בבי"ד של מעלה, אבל דבר אחד אני יכולה לספר, שזה שהראיתי לך באצבע ללכת לאישה הזאת לקבל צדקה, זה שווה שם הרבה, ואין אפשרות להבין זאת בעולם הזה.

עכשיו שאנחנו יודעים כבר **גודל השכר של הזראה באצבע**, בואו ונחשוב, אם בן אדם אומר לחבירו ללמוד זוהר הקדוש, או שמעורר לעשות שיעור בזוהר הקדוש בבית המדרש, הוא מקבל כל הזכויות של כל הלומדים^א, וכדברי הנביא (ישעיה פרק סד ג) "וּמְעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ".

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפשר לספור הזכויות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספור

[יא] ובמסכת ברכות (דף לד ע"ב): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

ובזה נבין מה שרש"י הקדוש אומר: **אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון.**

ברש"י הזה מרומז, **השכר הגדול של מיליון שעות תורה שמקבלים על ידי לימוד זוהר הקדוש בשעה אחת שזה מצוה קלה, וכל אדם יכול בנקל לקיים את זה, ועל ידי זה יקויים הפסוק "ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" וכו', וכל הברכות הכתובות בתורה.**

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: העוסקים בסודות התורה כאשר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכוחות הקליפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שיורשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כאשר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו', ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכול לישב בישיבות גבוהות ולעסוק בסודות התורה.

דוד המלך עליו השלום אומר בתהלים (פרק ב'): **"לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יְהַגּוּ רִיק. יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ".** וכבר רואים איך שהאומות מתרגשות וחס ושלום מכינים למלחמה רח"ל.

ובפרק פ"ג (פסוקים ג' – ד') כתוב: **"כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהַמְיִין וּמְשַׁנְאֶיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ, עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְיַעְצּוּ עַל צְפוֹנֶיךָ"**: ודברי תורה כפטיש יפוצץ סלע, ומתבאר כחומר, מפני מה האוייבים יהמיון והשונאים מרימים ראש, מפני ש"עמך יערימו סוד" מלשון ערומים מתורת הסוד, וכידוע שהעצה היחידה להינצל הוא אך ורק על ידי לימוד הזוהר הקדוש (עיין באור הזוהר דברי הרמח"ל זי"ע, על סוד ההצלה).

מי לא מפחד מפצצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום²!!!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמוע ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה³, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזירות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו"... "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]

מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה!?"...

[יב] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[יג] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכוחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנערותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עלייה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לביאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמוד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמיתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה

משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

[יד] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמענתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[וראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטון) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אליו צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

ממקור הברכות^ט, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

”בזכותך הגעתיו!, לך יש חלק בגאולת העם!”

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: ”בזכותך הגעתיו!, לך יש חלק בגאולת העם!”.** כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום ובעולם הזה ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז”ל במסכת יבמות (דף צ”ו ע”ב) שפתותיו דובבות וכו’ כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח”א איסטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ”ג ע”ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי”ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו’ עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה”צ מהרי”ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר ”צדקה ומשפט”, אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר”ח פלאגי זצ”ל בספרו ”תורה וחיים”, מ”ע ס’ אות ריז). גם האדמו”ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[טו] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב”י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אכי"ר.

